

[Marten Larsen.]

muligheder for lokale afgørelser skulle blive et godt hjælpemiddel til at holde en høj beskæftigelse også i vanskelige arbejdsperioder, samtidig med at den giver mulighed for at fremme den produktive beskæftigelse.

I stedet for at komme ind på lovforslagets enkeltheder kan jeg henvise til min ordførertale om det tilsvarende lovforslag her i tinget den 27. maj i år. Kun er der et problem, jeg gerne ville have lov til at omtale, ikke for at trække det frem foran andre, men fordi jeg også nævnedes det i min forrige ordførertale, uden at jeg erindrer, at den højtærede minister dengang kom ind på det i sin svartale til ordførerne.

Det er problemet om landbrugsbyggeriet. Det er desværre velkendt, at de faldende landbrugspriser i 1957-58 i høj grad har hæmmet eller standset byggeriet, herunder mindre fornyelser og forbedringer, i landbruget til skade for landbrugets produktionsmuligheder og konkurrenceevne, men også til skade for beskæftigelsen hos landhåndværkerne og deres mange faglærte og ufaglærte medhjælpere. En udvidet mulighed for lån til landbrugsbyggeri med både rimeligere renter og rimeligere afdragstid er i høj grad påkrævet. Sådanne lånemuligheder vil gavne vort største eksporterhverv, men de vil også på længere sigt skabe større beskæftigelse i et erhvervsområde, nemlig blandt landhåndværkerne og medhjælperne dér, og det vil ikke være urimeligt, eftersom disse mennesker sjældent eller aldrig nyder gavn af hel- eller halvoftentlige beskæftigelsesarbejder.

Med disse bemærkninger tilsiger jeg det radikale venstres medvirken til en hurtig og velvillig behandling af dette lovforslag.

Niels Andersen: Da mit partis ordfører i denne sag, det ærede medlem hr. J. M. Pedersen, er forhindret i at være til stede på grund af udvalgsarbejde, skal jeg på retsforbundets vegne fremsætte et par bemærkninger.

Det foreliggende lovforslag tilsiger en revision af den gældende lov vedrørende iværksættelse af offentlige arbejder m. v. og beskæftigelse af arbejdsløse. Denne lov har nu løbet i 12 år, og de erfaringer, man har indhøstet i denne periode, tilskynder til en revision gående ud på, at de beskæftigelses-

foranstaltninger, der igangsættes, skal være mere produktivt betonedede, og at administrationen heraf skal forenkles og decentraliseres.

Den første væsentlige ændring går ud på, at der til arbejdets ledelse m. v. kan antages personale uden om den offentlige arbejdsanvisning. Formålet hermed er, at det personale, der antages på denne måde, skal være kendt med det pågældende arbejdes karakter og derfor kan være vejledende for de øvrige arbejdere. En sådan bestemmelse finder vi rimelig og hensigtsmæssig.

Med hensyn til de hidtidige krav om en vis forudgående ledighed for at komme i betragtning ved beskæftigelsesarbejder anser vi det for at være rigtigt, at dette krav ikke foreslås opfyldt ved de beskæftigelsesarbejder, der behandles i lovforslagets afsnit I og II, men at der til disse arbejders udførelse alene kræves, at de pågældende skal være arbejdsløse.

I afsnit III foreslås det, at beskæftigelsesarbejderne skal udføres enten ved den pågældende kommunes — eller statsinstitutionens — egne foranstaltninger eller ved bortgivelse, helt eller delvis, i entreprise efter stedfunden licitation. Denne formulering anser vi for at være fornuftig i betragtning af, at licitationsordningen for tiden er genstand for nærmere undersøgelse; det er også derfor, man ikke har ønsket at lovfæste en bestemt licitationsform.

Endvidere anser vi det for et administrativt fremskridt, at bestemmelsen om arbejderens adgang til at opnå dispensation fra henvisningsbestemmelserne foreslås ændret, således at adgangen til at give dispensation overlades arbejdsanvisningskontoret i tilfælde, hvor den pågældendes henvisning er af væsentlig betydning for arbejdets udførelse.

På andre områder tilsigter det foreliggende lovforslag en decentralisering af administrationen, hvilket vi kun kan udtale vor tilfredshed med.

Da beskæftigelsesarbejder kun kan anses for at være en midlertidig løsning af beskæftigelsesproblemet, anser vi det for en sund tanke, at man søger at tilvejebringe varige arbejdspladser, således som de foreslåede bestemmelser i afsnit IV foreskriver. Det er jo hensigten at udleje de omtalte værkstedshuse til private erhvervsvirksom-